

Denne side er maskinoversat [\[Link\]](#). Maskinoversættelser kan indeholde fejl, der potentielt gør teksten mindre klar og nøjagtig. Ombudsmanden påtager sig intet ansvar for eventuelle afvigelser. For de mest pålidelige oplysninger og den største retssikkerhed henvises der til originalversionen på engelsk, som der er linket til ovenfor. Læs mere i vores [sprog- og oversættelsespolitik](#) [\[Link\]](#).

Afgørelse i sag OI/1/2012/MHZ - EPSO's procedure for kontrol af ansøgers bilag

Afgørelse

Sag OI/1/2012/MHZ - Indledt den 19/01/2012 - Afgørelse af 19/12/2012 - Den vedrørte institution Det Europæiske Personaleudvælgelseskontor (Ikke grund til yderligere undersøgelser) |

Med start i 2010 indførte EPSO en ny procedure, hvor udvælgelseskomitéer kun kontrollerer de ansøgers bilag, der består prøverne i assessmentcentret, dvs. ved afslutningen af udvælgelsesprøven. Hvis udvælgelseskomitéerne ikke accepterer de beståede ansøgers bilag, opføres disse ansøgere ikke på listen over egnede ansøgere.

Ombudsmanden modtager med jævne mellemrum klager fra ansøgere, der er berørt af denne procedure. Da EPSO ikke i nogen offentlige dokumenter havde forklaret grundene til proceduren, indledte Ombudsmanden en undersøgelse på eget initiativ for at få præciseret spørgsmålet.

Han anmodede derfor EPSO om at oplyse, om udvælgelseskomitéerne i udvælgelsesprøver, hvor højst 100 ansøgere har kvalificeret sig til prøver i assessmentcentret, kunne kontrollere bilagene, navnlig bilagene vedrørende uddannelse og erhvervserfaring, inden indkaldelserne til assessmentcentret udsendes. Han anmodede også EPSO om i dets svar at tage hensyn til (i) de mulige besparelser på EU-budgettet ved en sådan fremgangsmåde, (ii) ansøgernes interesse i at blive informeret, hvis deres erhvervserfaring ikke anses for at være relevant, inden de investerer tid og kræfter i at forberede sig til prøverne i assessmentcentret og (iii) den omstændighed, at bilagene i forbindelse med de udvælgelsesprøver, der blev tilrettelagt før 2010, blev kontrolleret, inden indkaldelserne til skriftlige/mundtlige prøver blev udsendt.

I sin udtalelse var EPSO i det væsentlige af den opfattelse, at (i) angivelsen af relevant erhvervserfaring/relevante eksamensbeviser i det elektroniske ansøgningskema og (ii) tilgængeligheden af de samme oplysninger i de bilag, som er i ansøgernes besiddelse, udgør effektive garantier for ansøgere for, at udvælgelseskomitéen vil anse disse dokumenter som

tilstrækkelige, når de kontrolleres enkeltvis, efter af prøverne i assessmentcentret har fundet sted. EPSO forklarede endvidere, at udvælgelseskomitéerne i den nye procedure skulle kontrollere færre bilag, og at der som følge heraf spares penge og tid.

Ombudsmanden var ikke helt overbevist af disse argumenter og var fortsat af den opfattelse, at udvælgelseskomitéerne i betragtning af deres vide skønsmålinger altid kunne nå til den konklusion, at bilagene er utilstrækkelige, efter at de har undersøgt dem. Endvidere understregede han også, at de pågældende tidsbesparelser var ubetydelige i forhold til varigheden af proceduren til hele udvælgelsesprøven og i forhold til den tid, det tog at lade de ansøgere, der manglede tilstrækkelige bilag, gennemgå de langvarige og dyre prøver i assessmentcentret.

Uanset disse overvejelser fandt Ombudsmanden, at da denne procedure gennemføres på grundlag af udtrykkelige ønsker fra de institutioner, som EPSO tilrettelægger udvælgelsesprøverne for, er der ingen grund til at foretage yderligere undersøgelser af dette spørgsmål. Han afsluttede derfor sagen.

Baggrunden for undersøgelsen på eget initiativ

1. I 2010 indførte EPSO en " *ny model* " for udvælgelsesprøver til udvælgelse af fastansatte til EU-institutionerne, som består af adgangs-CBT-prøver og assessmentcenterprøver (endelige prøver). Denne nye model blev indført for at fremskynde hele udvælgelsesprøven [1] .
2. I de " *gamle model* " -udvælgelsesprøver blev ansøgernes dokumentation verificeret, inden indkaldelserne til den afsluttende prøve (skriftlige/mundtlige eksamener) blev udsendt. Dette betød, at alle ansøgere, der blev indkaldt til den afsluttende prøve, kunne optages på reservelisten, hvis de havde bestået denne prøve.
3. EPSO's procedure i den " *nye model* " består i, at udvælgelseskomitéerne kun kontrollerer dokumentationen for de ansøgere, der har bestået de endelige prøver i forbindelse med en udvælgelsesprøve, dvs. de prøver, der gennemføres i assessmentcentret. Hvis udvælgelseskomitéerne ikke accepterer de udvalgte ansøgers bilag, afvises disse ansøgere og opføres ikke på reservelisten.
4. Det ville uden tvivl være bedre for ansøgerne, hvis de blev informeret om udvælgelseskomitéernes beslutning om deres bilag, inden de aflægger prøverne i assessmentcentret, som de normalt forbereder, og investerer tid, indsats og endda penge. Dette er navnlig tilfældet, fordi relevansen af ansøgernes erhvervserfaring, **som der henvises til i deres bilag, ikke altid er objektivt indlysende for arbejdsopgaverne** i det job, som de ansøger om (en adgangsbetingelse ved EPSO-udvælgelsesprøver). Hvis ansøgerne ikke har kendskab til relevansen af erhvervserfaringen for arbejdsopgaverne, vil de i sidste ende ikke kunne deltage i udvælgelsesprøven, selv om de har bestået assessmentcentret.

5. Det fremgår også, at deltagelsen i assessmentcentrets prøver af ansøgere, der i sidste ende afvises på grund af manglende — eller utilstrækkelig — dokumentation ikke er berettiget ud fra et økonomisk synspunkt. Invitationerne til assessmentcentret indebærer EU-omkostninger, som kunne undgås, hvis ansøgernes dokumentation blev verificeret, inden indkaldelserne til assessmentcentret blev udsendt.

6. EPSO's oplysninger på EPSO's websted [2] og i *vejledningen om almindelige udvælgelsesprøver* [3] præciserer ikke, hvorfor den nuværende procedure kun indeholder bestemmelser om kontrol af bilag på det allersidste tidspunkt, dvs. når de beståede ansøgere allerede er blevet identificeret efter prøverne i assessmentcentret.

7. Ombudsmanden var derfor af den opfattelse, at ovennævnte spørgsmål skulle afklares af EPSO. Artikel 228 i TEUF bemyndiger Den Europæiske Ombudsmand til på eget initiativ at foretage undersøgelser af mulige tilfælde af fejl og forsømmelser i forbindelse med handlinger foretaget af Fællesskabets institutioner og organer. Ombudsmanden besluttede derfor at indlede denne undersøgelse på eget initiativ for at give EPSO mulighed for at redegøre for udvælgelseskomitéernes tidsplan for vurderingen af ansøgernes kvalifikationer på grundlag af de ledsagende bilag.

Emnet for undersøgelsen på eget initiativ

8. I sin skrivelse om indledning af denne undersøgelse på eget initiativ henviste Ombudsmanden til en klage over EPSO vedrørende den almindelige udvælgelsesprøve EPSO/AST/112/10 og anførte, at de faktiske omstændigheder i denne klage gjorde ham opmærksom på de spørgsmål, der er genstand for den foreliggende undersøgelse på eget initiativ. Han anmodede EPSO om at oplyse, om udvælgelseskomitéen i forbindelse med udvælgelsesprøver, hvor højst 100 ansøgere opfylder betingelserne for prøver i assessmentcentret, kunne kontrollere bilagene, navnlig dokumenterne vedrørende uddannelse og erhvervserfaring, inden indkaldelserne til assessmentcentret blev udsendt.

9. Ombudsmanden anmodede EPSO om i sit svar at tage hensyn til i) de mulige besparelser på EU-budgettet som følge af en sådan tilgang, II) ansøgernes interesse i at blive informeret, hvis deres erhvervserfaring ikke anses for at være relevant, før de investerer tid og kræfter i assessmentcentrets prøver og iii) det forhold, at støttedokumenterne i forbindelse med de "*gamle model*"-udvælgelsesprøver blev kontrolleret, inden indkaldelserne til skriftlige/mundtlige eksamener blev udsendt.

Undersøgelsen

10. Den 19. januar 2012 anmodede Ombudsmanden EPSO om en udtalelse. Den 31. maj 2012 fremsendte EPSO sit svar.

Ombudsmandens analyse og konklusioner

A. Udvælgelseskomitéernes frist for vurdering af ansøgernes kvalifikationer på grundlag af bilag

EPSO's argumenter

11. EPSO henviste til den almindelige udvælgelsesprøve EPSO/AST/112/10 (herefter "udvælgelsesprøven"). Den præciserede, at udvælgelseskomitéen opstillede listen over de ansøgere, der opnåede det højeste antal point ved adgangsprøverne, og som på baggrund af oplysningerne i deres onlineansøgning opfyldte de generelle og særlige betingelser, der er anført i meddelelsen om udvælgelsesprøven. Disse ansøgere blev derefter indkaldt til assessmentcentrets prøver. Ifølge EPSO *betyder dette, at alle ansøgere, der indkaldes til prøverne i assessmentcentret, på grundlag af oplysningerne i deres onlineansøgning opfyldte de generelle og specifikke betingelser, der kræves i meddelelsen.*

12. Ved kontrol af bilagene kan udvælgelseskomitéen være af den opfattelse, at støttedokumenterne for visse ansøgere ikke eller ikke i tilstrækkelig grad bekræfter/validerer oplysningerne i deres onlineansøgning. Med henvisning til ovennævnte udvælgelsesprøve forklarede EPSO: "*Det er ikke et spørgsmål om, hvorvidt... [ansøgernes] erhvervserfaring var relevant for de opgaver, der er beskrevet i meddelelsen, men snarere et spørgsmål om at fremlægge dokumentation for oplysningerne i onlineansøgningen. Udvælgelseskomitéen havde allerede på grundlag af disse oplysninger besluttet, at deres erhvervserfaring var relevant for at få adgang til ansøgerne, dog på betingelse af, at disse oplysninger senere blev underbygget af den nødvendige dokumentation.*" Efter EPSO's opfattelse vidste ansøgerne, hvordan de skulle udarbejde oplysningerne i deres onlineansøgning på en sådan måde, at de kunne overbevise udvælgelseskomitéen om, at de kunne få adgang til udvælgelsesprøven, men nogle undlod at underbygge disse oplysninger med den krævede dokumentation.

13. Den fase, hvor dokumentationen kontrolleres, kan ændre sig fra udvælgelsesprøve til udvælgelsesprøve, men det er kun i meget undtagelsestilfælde, at en institution stadig insisterer på at få meddelelsen udarbejdet på en sådan måde, at dokumenterne kontrolleres på et tidligere tidspunkt. For udvælgelsesprøver med et stort antal ansøgere i særdeleshed er det mere omkostningseffektivt og tidsmæssigt effektivt at foretage den fulde kontrol "*før de udvalgte ansøgere opføres på reservelisten*".

14. EPSO sammenlignede de omkostninger, der var forbundet med de to proceduremæssige tilgange: den tidligere fremgangsmåde, hvor dokumentationen blev kontrolleret inden de endelige prøver og den nuværende tilgang, hvor de først verificeres efter disse test. I udvælgelsesprøven blev i alt 499 ansøgere indkaldt til assessmentcentrets prøver, og kun 193 blev bestået. I henhold til det nuværende system, hvor dokumentationen for kun de ansøgere, der bestod prøverne i assessmentcentret, kontrolleres, var udvælgelseskomitéen kun nødt til at kontrollere 193 sager i stedet for de 499 sager, som den skulle kontrollere i henhold til den

tidligere fremgangsmåde. Dette resulterede i, at mindre end halvdelen af de mandetimer, der var nødvendige for at udføre verifikationen. Kontrol af dokumentation er meget tidskrævende og arbejdskrævende. Erfaringen viser, at kun et meget begrænset antal ansøgere ikke er i stand til at fremlægge den nødvendige dokumentation for de oplysninger, de fremlægger i deres onlineansøgning. I forbindelse med udvælgelsesprøven var kun 11 ansøgere (ud af 193) i sidste ende ude af stand til at fremlægge den nødvendige dokumentation, der begrundede oplysningerne i deres onlineansøgning. EPSO er overbevist om, at den nuværende metode medfører reelle besparelser på EU-budgettet i forhold til den tidligere tilgang.

15. Desuden definerede meddelelsen om udvælgelsesprøve antallet af ansøgere, der skulle indkaldes til prøverne i assessmentcentret, som et multiplum (2,5 gange) af antallet af ansøgere, der kunne optages på reservelisten. Dette antal var således "*mere eller mindre fast*." Derfor ville kontrollen af dokumentationen, inden indkaldelserne til assessmentcentrets prøver blev sendt, ikke have reduceret antallet af indbudte ansøgere og ville derfor ikke have ført til yderligere besparelser for EU-budgettet. For så vidt angår den pågældende udvælgelsesprøve ville den have resulteret i en situation, hvor 11 ansøgere, som i sidste ende ikke var i stand til at fremlægge den nødvendige dokumentation, ville være blevet indkaldt til 11 andre ansøgere.

16. EPSO konkluderede, at udvælgelseskomitéen for så vidt angår de ansøgere, der var blevet indbudt til assessmentcentret, traf afgørelse om deres berettigelse og gav dem adgang til prøverne i assessmentcentret på grundlag af de oplysninger, de havde fremlagt i deres onlineansøgninger. Begrænsningen af kontrollen af udvælgelseskriterierne til dokumenterne for de ansøgere, der kan optages på reservelisten, medfører en betydelig tidsgevinst og reducerer derfor optagelsesfasens varighed.

17. Før du investerer tid og kræfter i assessmentcenterprøverne, har ansøgerne en interesse i at blive informeret om, hvorvidt deres erhvervserfaring anses for at være relevant. EPSO er overbevist om, at dette er tilfældet i det nuværende system. Hvis ansøgerne i overensstemmelse med den tro og love-erklæring, de underskriver, fremlægger dokumenter, der understøtter de oplysninger, der gives online, vil kontrollen af disse dokumenter ikke ændre deres egnethed.

Ombudsmandens vurdering

18. Ombudsmanden påpeger indledningsvis, at i henhold til de gældende regler om udvælgelsesprøver er de bilag, der skal kontrolleres af udvælgelseskomitéen efter prøverne i assessmentcentret, generelt dem, der bekræfter de erklæringer, ansøgerne afgiver i deres onlineansøgning vedrørende: i) statsborgerskab, ii) erhvervserfaring og iii) akademiske kvalifikationer [4]

19. Ombudsmanden har allerede modtaget klager over, at selv om en ansøger henviste til bilag, som han var i besiddelse af, og i den forbindelse inkluderede oplysninger i onlineansøgningen om sine specifikke attester [5] eller specifikke ansættelseskontrakter og/eller fakturaer vedrørende perioder med selvstændig virksomhed [6] (på grundlag af hvilke

vedkommende efterfølgende blev godkendt til CBT), anså udvælgelseskomitéen i forbindelse med kontrollen af dokumentationen i udvælgelsesprøvens sidste fase ikke disse dokumenter som tilstrækkeligt bevis for de krævede kvalifikationer.

20. Ombudsmanden er derfor ikke helt overbevist af EPSO's opfattelse i det væsentlige, at i) angivelsen af den relevante erhvervserfaring/eksamen i onlineansøgningen og ii) tilgængeligheden af de samme oplysninger i de bilag, som ansøgerne er i besiddelse af, udgør effektive garantier for ansøgerne for, at udvælgelseskomitéen vil betragte disse dokumenter som tilstrækkelige, når de kontrolleres én efter én, efter at bedømmelsesprøverne har fundet sted. Ombudsmanden ønsker i denne forbindelse at minde om EPSO's argument i mange af Ombudsmandens undersøgelser (og som han ikke anfægter), nemlig at udvælgelseskomitéerne har en bred skønsmargen med hensyn til relevansen af dokumentationen, hvilket anerkendes i EU's retsinstitters retspraksis.

21. Det følger heraf, at ansøgere, der beslutter at deltage i en udvælgelsesprøve, og som er i besiddelse af specifikke bilag, ikke altid er sikre på udvælgelseskomitéens endelige vurdering af disse dokumenter. I den forbindelse skal det bemærkes, at ansøgerne skal forberede sig på bedømmelsesprøverne. At gøre det indebærer en investering af tid og ofte af penge. Det ville derfor have været bedre for dem, hvis de, inden de foretog en sådan investering, kunne have vidst, hvad udvælgelseskomitéens endelige afgørelse om deres bilag er.

22. Den samme situation kan også ses fra et andet perspektiv. Hvis en ansøger først i sin onlineansøgning giver oplysninger om sine kvalifikationer og derefter godkendes til CBT på grundlag af disse oplysninger, gennemgår CBT-proceduren og proceduren for bedømmelsesprøver med positivt resultat, og udvælgelseskomitéen i sidste ende beslutter, at hans eller hendes bilag ikke er tilstrækkelige, finder denne ansøger faktisk i assessmentcentret en anden ansøger, hvis dokumentation kan være tilstrækkelig, men som har opnået resultater ved de CBT-prøver, der ligger lige under den fastsatte tærskel for et fast antal ansøgere, der skal indkaldes til assessmentcentret. Ombudsmanden noterer sig i den forbindelse EPSO's erklæring i sin udtalelse om, at antallet af ansøgere, der får adgang til assessmentcentret, er "*... mere eller mindre fast. Derfor ville kontrollen af dokumentationen, inden indkaldelserne til assessmentcentrets prøver blev sendt, ikke have reduceret antallet af indbudte ansøgere og ville derfor ikke have ført til yderligere besparelser for EU-budgettet. For så vidt angår den pågældende udvælgelsesprøve ville den have resulteret i en situation, hvor 11 ansøgere, som i sidste ende ikke var i stand til at fremlægge den nødvendige dokumentation, ville være blevet indkaldt til 11 andre ansøgere.* Efter Ombudsmandens opfattelse kan en sådan situation, selv om den er hypotetisk, rejse tvivl om, hvorvidt udvælgelsesprøven rent faktisk giver mulighed for, at de bedst egnede ansøgere kan opføres på reservelisten.

23. Ombudsmanden er taknemmelig for, at EPSO i sin udtalelse fulgte hans oprindelige forslag og fremlagde argumenter til støtte for den pågældende procedure vedrørende i) mulige økonomiske fordele for EU-budgettet og ii) mulig tidsbesparelse. Ombudsmanden er imidlertid heller ikke helt overbevist af alle disse argumenter.

24. EPSO's argument (citeret i punkt 22 ovenfor) om, at antallet af ansøgere, der skal

indkaldes til prøverne i assessmentcentret, er mere eller mindre fast, har sine fortjenester ved at godtgøre, at det tidspunkt, hvor bilagene kontrolleres, ikke har nogen indvirkning på EU's udgifter til f.eks. ansøgernes rejse- og opholdsudgifter. Uanset om bilagene kontrolleres før eller efter assessmentcentrets prøver, vil udgifterne til ansøgernes rejse- og opholdsudgifter altid være de samme, fordi det samme faste antal ansøgere vil blive indbudt til assessmentcentret.

25. Selv om vurderingscentrets driftsomkostninger ikke påvirkes af den omstændighed, at bilagene kontrolleres før eller efter indkaldelsen til assessmentcentrets prøver, fordi assessmentcentret til enhver tid holdes operationelt i EPSO's hovedkvarter i Bruxelles, kan man på den anden side hævde, at der er en dårlig brug af tid og penge, hvis udvælgelseskomitéens medlemmer gennemfører bedømmelsesprøver for ansøgere, der ikke burde have fået adgang, hvis deres bilag var blevet kontrolleret før, og som under alle omstændigheder ikke kunne opføres på reservelisterne, selv om de havde bestået disse prøver.

26. EPSO har endvidere i det væsentlige gjort gældende, at udvælgelseskomitéerne har brug for mere tid til at kontrollere sagsakterne for alle ansøgere, der indkaldes til prøverne i assessmentcentret, end de kun skal kontrollere sagsakterne for de ansøgere, der har bestået prøverne.

Denne erklæring fra EPSO skal imidlertid analyseres i sammenhæng med varigheden af proceduren for hele udvælgelsesprøven, dvs. ca. 6-8 måneder. I den forbindelse er der ingen væsentlig tidsmæssig forskel, hvis udvælgelseskomitéen kontrollerer bilagene, før assessmentcentrets prøver finder sted. Ombudsmanden mener, at det er rimeligt at antage, at et erfarent medlem af en professionel udvælgelseskomité let bør kunne kontrollere ca. 100 sager (støttedokumenter) i løbet af en arbejdsdag. Det følger heraf, at der ville være en temmelig minimal forskel mellem antallet af dage, der var nødvendige for at kontrollere 499 sager (filerne for alle ansøgere, der blev indkaldt til prøverne i assessmentcentret i forbindelse med den udvælgelsesprøve, som EPSO henviste til i udtalelsen), i stedet for kun 193 sager (filerne for alle ansøgere, der bestod disse prøver). Den tid, der spares med en sådan fremgangsmåde, synes derfor at være minimal [7]. Hvis mere end ét medlem af udvælgelseskomitéen var ansvarlig for disse kontroller (hvilket normalt burde være tilfældet), ville den sparede tid naturligvis være minimal, især hvis man sammenligner med den tid, det tog at få de "*uantaagelige ansøgere*" til at gennemgå de lange og dyre prøver i assessmentcentret.

27. I lyset af ovenstående er Ombudsmanden af den opfattelse, at EPSO's præcisering af fordelene ved proceduren for kontrol af dokumentationen efter afholdelsen af evalueringsprøverne ikke er helt overbevisende. Eftersom denne procedure, som EPSO har påpeget, gennemføres på grundlag af de udtrykkelige ønsker fra de institutioner, som EPSO afholder udvælgelsesprøverne for, finder Ombudsmanden imidlertid, at yderligere undersøgelser vedrørende EPSO ikke er berettigede i det foreliggende tilfælde.

B. Konklusioner

Ombudsmanden afslutter derfor denne undersøgelse på eget initiativ med følgende konklusion:

Ingen yderligere undersøgelser af dette spørgsmål er berettigede.

EPSO vil blive underrettet om denne afgørelse.

P. Nikiforos Diamandouros

Udfærdiget i Strasbourg, den 19. december 2012

[1] http://europa.eu/epso/discover/selection_proced/selection/index_en.htm

[2] http://europa.eu/epso/discover/selection_proced/selection/index_en.htm

[3] EUT C 315A, s. 1-14. Det samme gør sig gældende med hensyn til den nyeste udgave af vejledningen (EUT 201270A).

[4] *Vejledning i almindelige udvælgelsesprøver*, punkt 6.1.4.

[5] Klage 962/2011/AN vedrører f.eks. dokumentation for akademiske eller tilsvarende kvalifikationer. Klageren deltog i en EPSO-udvælgelsesprøve, som krævede et eksamensbevis, der attesterede et års uddannelse inden for det pågældende område. Klageren var i besiddelse af et erhvervscertifikat, der viste, at uddannelsens varighed inden for det relevante område var udstedt af *Institut du Monde Arabe*. Det nævnte hun i sin ansøgningsformular. Efter at have bestået prøverne i assessmentcentret med fremragende karakterer blev hun udelukket fra reservelisten, fordi hendes bevis for erhvervsuddannelse angiveligt ikke kunne betragtes som et eksamensbevis udstedt af en skole. Ombudsmanden fremsatte et forslag til en mindelig løsning, som blev afvist. Sagen er endnu ikke afsluttet.

[6] Klage 2518/2011/MHZ vedrører dokumentation for erhvervserfaring. Klageren fik medhold i assessmentcentrets test. Udvalgelseskomitéen besluttede imidlertid på grundlag af de fremlagte dokumenter, at hendes erhvervserfaring ikke var tilstrækkelig til, at hun kunne opføres på reservelisten. Efter at have modtaget EPSO's udtalelse og klagerens bemærkninger besluttede Ombudsmanden at foretage yderligere undersøgelser, som er i gang.

[7] Sikkert ikke mere end to eller tre dage, hvis kun én person ville gøre kontrollen.